

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W KONSTANTYNOWIE ŁÓDZKIM
z dnia 2019 roku

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii
na lata 2019-2020**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349, 1432 i 2500), art. 10 ust. 1-3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1030, 1490, 1669) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2016 roku w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016-2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 1492) **Rada Miejska w Konstantynowie Łódzkim uchwala, co następuje:**

§ 1. Przyjmuje Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2019-2020 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza Burmistrzowi Konstantynowa Łódzkiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Konstantynowie Łódzkim.

Z up. BURMISTRZA

Łukasz NAPIERAŁSKI
Zastępca Burmistrza
Konstantynowa Łódzkiego

SEKRETARZ MIASTA
KONSTANTYNOWA ŁÓDZKIEGO

Krystyna FUDAŁA

INSPEKTOR

Sprawdzono pod względem
formalno-prawnym

21.07.2019

Radca Prawny
Marek Pinc

Dyrektor
Konstantynowskiego Centrum
Pomocy Rodzinie

mgr Ewa Czerwińska

Projekt

Załącznik
do Uchwały nr
Rady Miejskiej
w Konstantynowie Łódzkim
z dnia2019 roku

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA
NARKOMANII
NA LATA 2019 -2020
KONSTANTYNÓW ŁÓDZKI**

Konstantynów Łódzki 2019 rok

I. WPROWADZENIE

Podstawą opracowania Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii są:

1. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179 poz.1485) ze zmianami.
2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2016 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016 – 2020 (Dz. U. z 2016r. poz.1492).
3. Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2017-2020.
4. Wojewódzki Program Przeciwdziałania Narkomanii.
5. Opracowania własne – badanie ankietowe w szkołach, badania ankietowe wśród dorosłych mieszkańców Konstanczyna Łódzkiego, dane zbierane od instytucji.

Narkotyki i narkomania są problemem społecznym, który stanowi wyzwanie cywilizacyjne o zasięgu globalnym. Duże rozpowszechnienie używania środków psychoaktywnych ma wielowymiarowe przyczyny, a szkody z tym związane obserwowane są w różnych sferach życia społecznego. Stąd wywodzi się postulat, aby działania zapobiegawcze miały charakter interdyscyplinarny i zrównoważonego podejścia pomiędzy działaniami na rzecz ograniczenia popytu i ograniczenia podaży.

Instytucją koordynującą działania w ramach programu jest Konstanczynskie Centrum Pomocy Rodzinie.

II. DIAGNOZA PROBLEMÓW NARKOMANII

Do przyczyn popadania w alkoholizm można zaliczyć uwarunkowania społeczne, nieprawidłowe wzorce rodzinne, brak celów życiowych, utratę zatrudnienia, natomiast narkomanii sprzyjają powszechność i dostępność środków odurzających, panująca moda na ich zażywanie oraz fakt, że narkotyki często są traktowane jako ucieczka od codzienności, środek obronny przed trudnościami, sposób na rozładowanie stresu i konfliktów oraz poszukiwanie nowych wrażeń i doznań.

Dane ogólnopolskie

Najnowsze dane o charakterze ogólnopolskim na temat powszechności używania narkotyków, w szczególności wśród młodzieży szkolnej, pochodzą z badania zleconego przez KBPN w 2011 roku Fundacji Centrum Badania Opinii Społecznej CBOS¹. Celem projektu było zbadanie aktualnej konsumpcji substancji psychoaktywnych przez młodzież szkolną. Wśród uczniów klas trzecich gimnazjum na pierwszym miejscu pod względem rozpowszechnienia eksperymentowania znajdują się marihuana i haszysz (24,3%), a na drugim leki uspokajające i nasenne bez przepisu lekarza (15,5%). Wśród uczniów klas drugich ponadgimnazjalnych na pierwszym miejscu również znajdują się marihuana i haszysz (37,3%). Leki uspokajające i nasenne przyjmowane bez zalecenia lekarza także ulokowały się na drugim miejscu (16,8%).

Wśród gimnazjalistów na trzecim miejscu znalazły się substancje wziewne (8,7%), a na czwartym amfetamina (4,6%). W starszej grupie na trzecim miejscu znajduje się amfetamina 8,3%, a na czwartym substancje wziewne (5,6%). Wśród gimnazjalistów co najmniej trzyprocentowe rozpowszechnienie osiągnęły jeszcze ecstasy (3,0%), grzyby halucynogenne (3,1%) oraz LSD lub inne halucynogeny (3,1%).

Wśród starszych uczniów analogiczna lista środków, których używało kiedykolwiek w życiu co najmniej 3% badanych, jest szersza i obejmuje obok ecstasy (5,0%), także LSD (3,9%), kokainę (3,9%), grzyby halucynogenne (3,5%) i sterydy anaboliczne (3,2%).

Porównując wyniki z 2011 r. z wynikami z lat 2007, 2003, 1999 i 1995 odnotować trzeba powrót do trendu wzrostowego eksperymentowania z niektórymi przynajmniej substancjami, po jego załamaniu się w 2007 r. Dotyczy to zarówno gimnazjalistów, jak i uczniów szkół ponadgimnazjalnych.

¹ Pierwszą edycję w zakresie powszechności używania narkotyków wśród młodzieży szkolnej CBOS prowadził w 2003 r.

W 2007 r. nastąpił silny spadek odsetek eksperymentujących z przetworami konopi, zarówno w młodszej grupie, jak i wśród uczniów szkół ponadgimnazjalnych. W 2011 r. w obu grupach nastąpił wzrost i to do nie notowanego dotychczas poziomu. Pytano respondentów o przetwory konopi, substancje wziewne i ecstazy. Pierwszą z tych substancji używało w czasie ostatnich 12 miesięcy przed badaniem 20,1% uczniów z młodszej grupy i 28,6% - ze starszej. Substancje wziewne aktualnie używało 4,6% gimnazjalistów i 4,8% uczniów ze szkół ponadgimnazjalnych, zaś ecstazy 2,2% uczniów z pierwszej grupy i 3,1% - z drugiej. Można uznać, że 13,6% uczniów klas trzecich gimnazjów i 20,5% uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych używa marihuany lub haszyszu, co najmniej raz w miesiącu.

Analogiczne odsetki dla substancji wziewnych wynoszą – 2,8% u gimnazjalistów oraz 1,4% u uczniów szkół ponadgimnazjalnych, zaś dla ecstazy – 1,5% oraz 1,6%.

Podobnie jak w przypadku używania w czasie ostatnich 12 miesięcy oraz kiedykolwiek w życiu wskaźniki częstego używania w 2007 r. spadły lub pozostały na tym samym poziomie, co w 2003 r. W 2011 r. nastąpił niespotykany wzrost odsetek użytkowników przetworów konopi. Polska młodzież wedle wyników badania zrealizowanego w 2011 r. jest nadal silnie zagrożona przez legalne substancje psychoaktywne. Doświadczenia z paleniem papierosów ma większość badanych uczniów, a pali przynajmniej raz dziennie około 20% nastolatków. Zaznacza się tu na nowo tendencja wzrostowa. Mimo stabilizacji wskaźników, rozpowszechnienie picia wśród nastolatków jest zbliżone do wskaźników obserwowanych wśród dorosłych. Co prawda większość wskaźników dotyczących substancji nielegalnych zmniejszyła się, ale po spadku w roku 2007 wzrosło rozpowszechnienie przetworów konopi.

Szczególnym wyzwaniem jest wzrost rozpowszechnienia używania przetworów konopi do poziomu nie notowanego dotychczas w Polsce. W połączeniu z rosnącym przekonaniem młodzieży o mniejszym – w porównaniu z innymi narkotykami - ryzyku szkód związanych z ich używaniem można oczekiwać dalszego wzrostu rozpowszechnienia w przyszłości.

Badania ankietowe dotyczące używania substancji psychoaktywnych (papierosy, alkohol, narkotyki, dopalacze) przez młodzież szkolną realizowane są w Polsce co 4 lata i stanowią część międzynarodowego projektu: „European School Survey Project on Alcohol and Drugs” (ESPAD).

W 2015 r. badania te zostały zrealizowane przez Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii przy współpracy Instytutu Psychiatrii i Neurologii. Badania przeprowadzono na reprezentatywnych losowych próbach uczniów klas trzecich szkół gimnazjalnych (wiek: 15-16 lat) oraz klas drugich szkół ponadgimnazjalnych (wiek: 17-18 lat) naszego kraju. Wyniki badania wskazują na znacznie niższy poziom rozpowszechnienia używania substancji nielegalnych, niż legalnych, zwłaszcza alkoholu. Większość badanych nigdy po substancje nielegalne nie sięgała. Wśród tych, którzy mają za sobą takie doświadczenia większość stanowią osoby, które co najwyżej eksperymentowały z marihuaną lub haszyszem. Chociaż raz w ciągu całego życia używało tych substancji 24,3% młodszych uczniów i 37,3% starszych uczniów. Na drugim miejscu pod względem rozpowszechnienia wśród substancji nielegalnych jest amfetamina - ok. 4,6% wśród uczniów gimnazjów i 8,3% wśród uczniów szkół wyższego poziomu.

Aktualne, okazjonalne używania substancji nielegalnych, czego wskaźnikiem jest używanie w czasie ostatnich 12 miesięcy, także stawia przetwory konopi na pierwszym miejscu pod względem rozpowszechnienia. W klasach trzecich gimnazjów używa tego środka 19% uczniów, w klasach drugich szkół ponadgimnazjalnych – 32%. W czasie ostatnich 30 dni przed badaniem 10% uczniów klas trzecich gimnazjów i 15% uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych używało marihuany lub haszyszu. W zakresie używania przetworów konopi obserwowaliśmy podobne tendencje w obu grupach wiekowych, jednak wyniki w 2015 r. sugerują odmienności. Wzrost wszystkich trzech wskaźników w młodszej grupie uległ zahamowaniu, podczas gdy w starszej tylko odsetki używających w czasie ostatnich 30 dni nie uległy zmianie.

Wyniki badania ESPAD sugerują zahamowanie niekorzystnych tendencji w zakresie problemu przetworów konopi co może oznaczać efekt nasycenia. Duże znaczenie można przypisać w związku z tym działaniom profilaktycznym.

Brak wzrostu rozpowszechnienia używania dopalaczy dostarcza argumentów, przemawiających za tezą, że fala zatruc w pierwszej połowie roku miała charakter incydentalny, związany z delegalizacją szeregu tych substancji.

Dane lokalne

Badania przeprowadzone w 2014 roku i 2015 roku przez Stowarzyszenie Producentów i Dziennikarzy Radiowych „Młodzi i substancje psychoaktywne” w ramach kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł” ukazują spojrzenie na problem używania środków psychoaktywnych przez nieletnich w skali ogólnopolskiej i lokalnej.

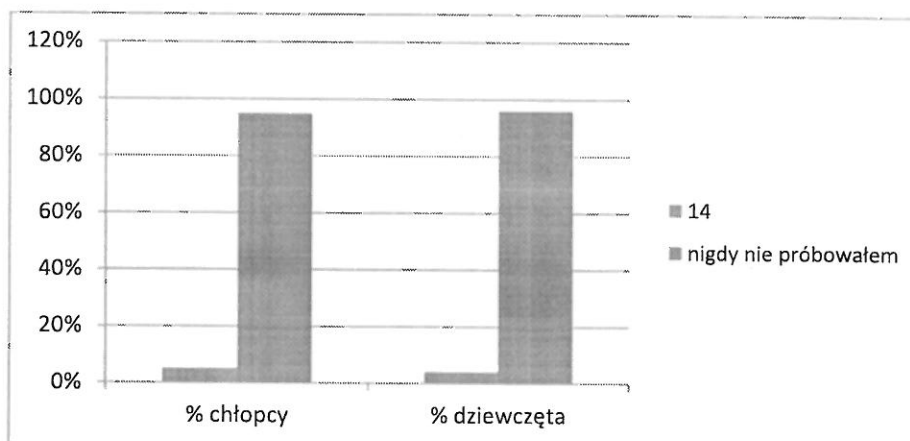
Ankiety przeprowadzono drogą elektroniczną wśród uczniów drugich klas gimnazjum w Konstancynie Łódzkim.

Oto przykłady odpowiedzi na wybrane pytania ankietowanych uczniów:

Ile miałeś/miałaś lat, kiedy zdarzyło Ci się PO RAZ PIERWSZY w życiu spróbować marihuany (THC)?

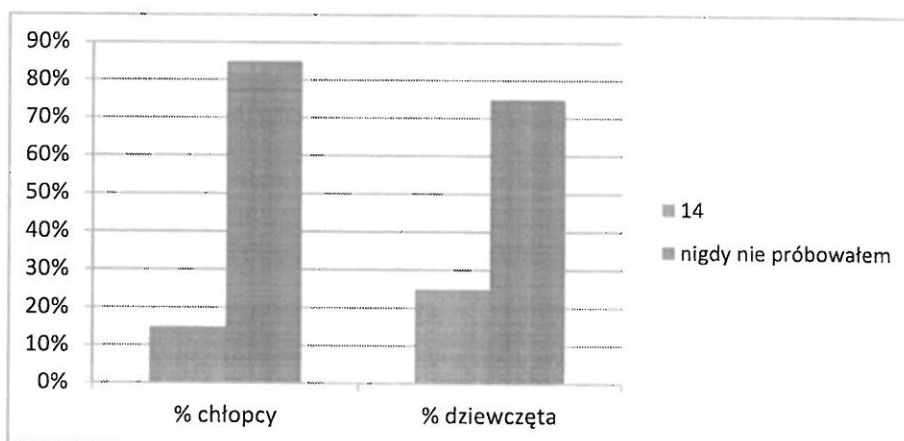
W 2014 roku

Wielkość próby: chłopcy=19 dziewczęta=27

W 2015 roku

Wielkość próby: chłopcy=20 dziewczęta=16

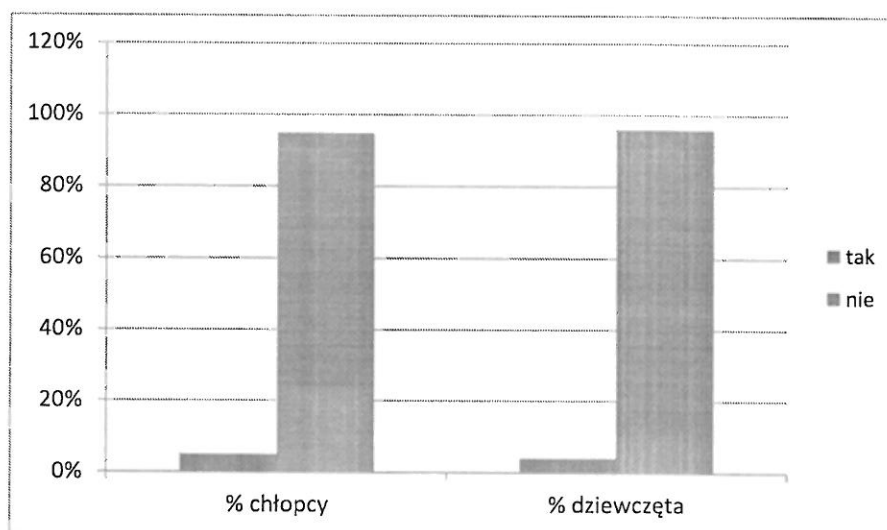
Należy odnotować, że spośród gimnazjalistów z terenu naszego miasta w roku 2014 95% chłopców i 96% dziewcząt jeszcze nigdy nie sięgnęło po ten narkotyk w roku 2015 odsetek ten zmniejszył się do 85% wśród chłopców i 75% wśród dziewcząt. Ponadto należy stwierdzić, że 5% chłopców i 4% dziewcząt spróbowało marihuany w wieku 14 lat w roku 2014, natomiast w 2015 roku zarówno odsetek chłopców (15%) jak i dziewcząt (25%) wzrósł podczas gdy w badaniach ogólnopolskich z 2014 roku, 85% chłopców i 89% dziewcząt deklaruje, że nigdy nie próbowało zażyć marihuany, a w badaniach z 2015 roku 65% chłopców i 89% dziewcząt nie próbował zażywać THC w swoim życiu. Największy odsetek osób, które miały inicjację z marihuaną przypada na wiek 14 lat (2014r. chłopcy 5%, dziewczynki 5%; 2015r. chłopcy 7%, dziewczynki 6%)

Za wskaźnik aktualnego używania substancji przyjmuje się zwykłe używanie substancji w czasie ostatnich 12 miesięcy przed badaniem. Okres ostatnich 30 dni przed badaniem można przyjąć za wskaźnik dla względnie częstego, okazjonalnego używania.

Młodzież zapytano czy palił/paliła marihuanę (THC) w ciągu ostatnich 30 dni i w ciągu ostatnich 12 miesięcy?

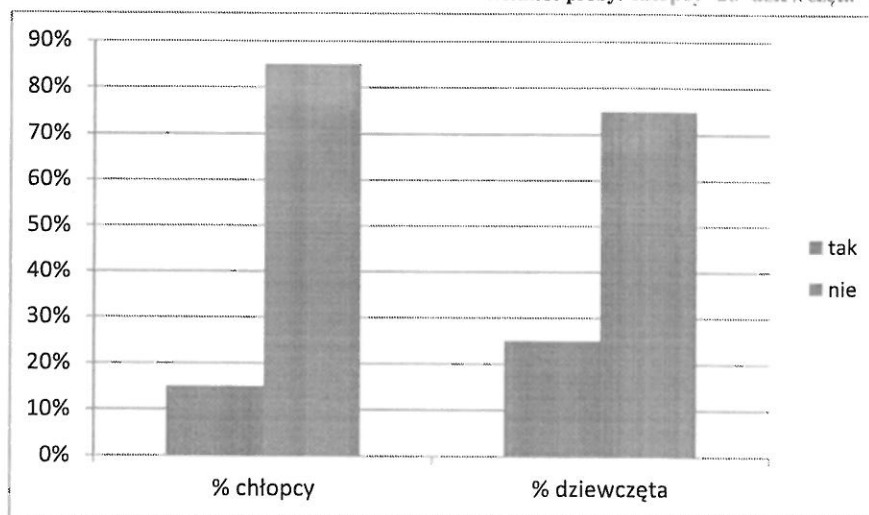
W 2014 roku

Wielkość próby: chłopcy=19 dziewczęta=27

W 2015 roku

Wielkość próby: chłopcy=20 dziewczęta=16

Odnosząc się do palenia marihuany przez uczniów z terenu naszej gminy należy wspomnieć, że 5% chłopców i 4% dziewcząt paliło marihuanę w ciągu ostatniego roku. W 2015 roku odsetek chłopców wzrósł do 15% a dziewczynek do 25%, jeśli chodzi o palenie marihuany w ciągu ostatnich 30 dni to zarówno w roku 2014 jak i w 2015 odsetek chłopców i dziewczynek wynosił 0%.

Można zauważyć, że na przestrzeni roku wzrósł odsetek młodych ludzi, którzy znacznie częściej używali marihuany, co może być faktem niepokojącym.

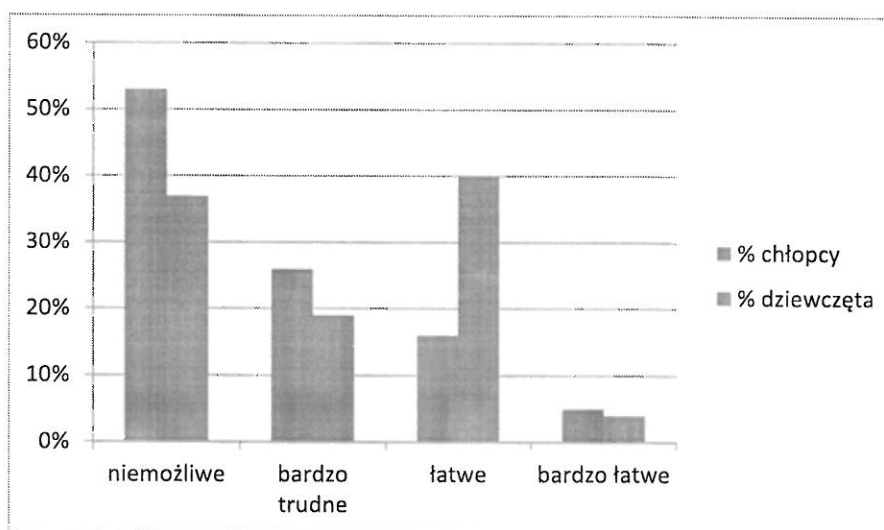
Z kolei wśród przyznających się do zapalenia marihuany w ciągu ostatnich 30 dni wskaźnika odpowiedzi twierdzących brak zarówno w roku 2014 jak i 2015.

Na pytanie, jak sądzisz, jak trudne byłoby dla Ciebie zdobycie marihuany, gdybyś tego chciał/chciała?

W roku 2014 dla 16% chłopców i dla 40% dziewcząt zdobycie marihuany byłoby łatwe, a dla 5% chłopców i 4% dziewcząt bardzo łatwe. Spośród badanych 53% chłopców i 37% dziewcząt przyznało, że zdobycie marihuany byłoby niemożliwe, a 26% chłopców i 19% dziewcząt wskazało na trudności w zdobyciu marihuany. Na przestrzeni roku znacznie zmieniły się wskazania młodzieży co do dostępności THC. Dla 49% dziewczynek i 20% chłopców zdobycie marihuany byłoby łatwe, Dla 20% chłopców i 19% dziewczynek byłoby bardzo łatwe. Zdobycie tej substancji byłoby niemożliwe dla 45% chłopców i zaledwie 13% dziewczynek.

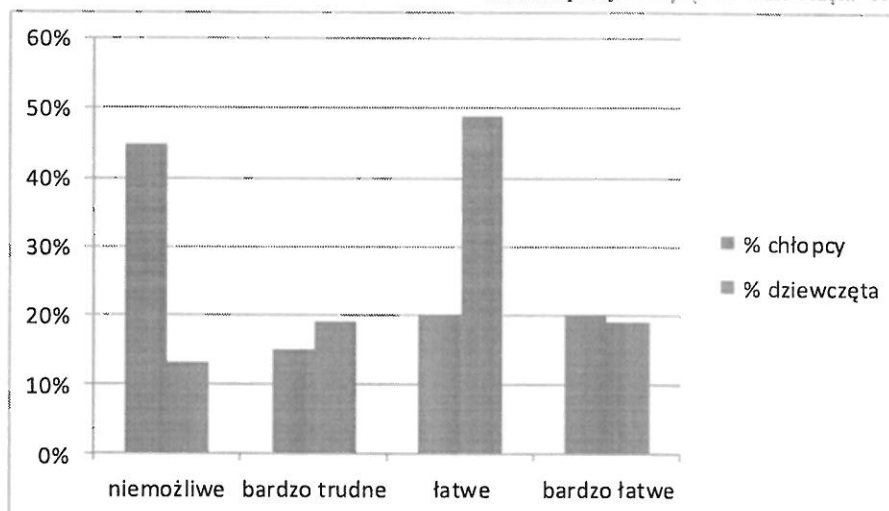
W 2014 roku

Wielkość próby: chłopcy=19 dziewczęta=27

W 2015 roku

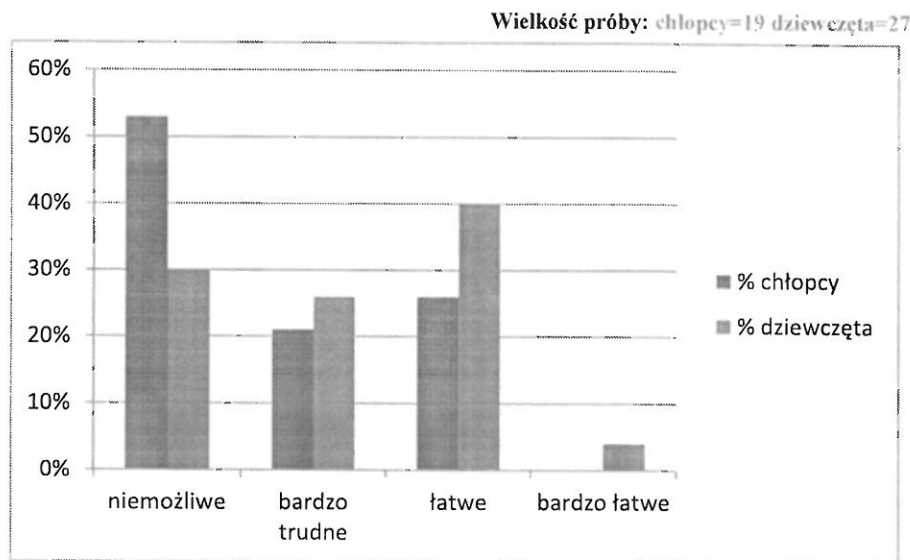
Wielkość próby: chłopcy=20 dziewczęta=16

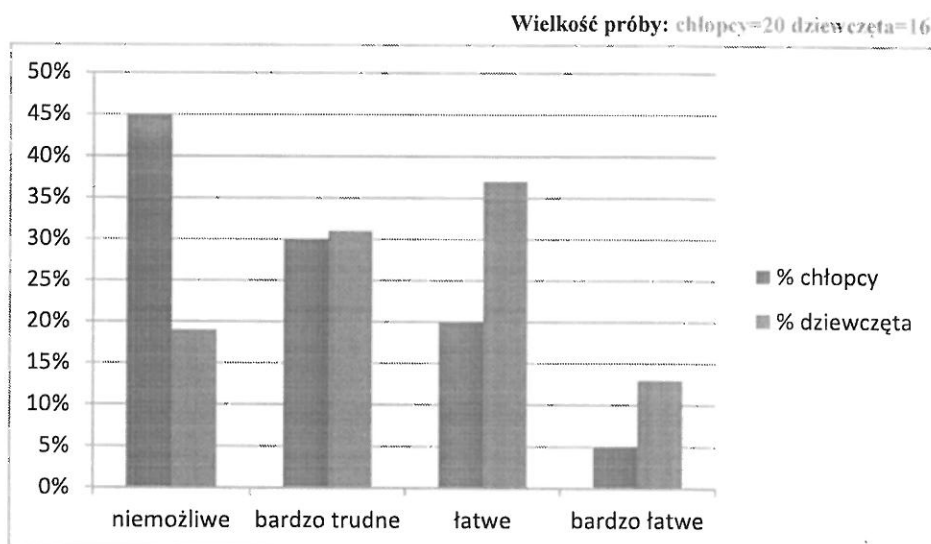
Jeżeli dostępność marihuany, substancji zakazanej w Polsce, jest wśród młodzieży z terenu naszego miasta prawie taka sama jak dostępność papierosów, powszechnie dostępnych, a zakazanych tylko dla osób do 18 roku życia, to można mówić o kształtującym się problemie związanym z dostępnością tego narkotyku. Należy wówczas położyć większy nacisk na uświadomienie młodzieży negatywnych skutków związanych z paleniem marihuany. W/w pytanie odnoszące się do tego zagadnienia dotyczyło opinii badanych wobec trudności zdobycia tych zakazanych substancji. W skali ogólnopolskiej 28% chłopców i tyle samo dziewcząt przyznało się, że zdobycie marihuany byłoby dla nich łatwe lub bardzo łatwe. Zaledwie dla 45% chłopców i 43% dziewcząt zdobycie marihuany byłoby niemożliwe – wyniki z roku 2014. W roku 2015 zmieniły się one dość znacznie, ponieważ zaledwie 35% chłopców i 35% dziewczynek uważa, że zdobycie marihuany jest niemożliwe, natomiast wzrósł odsetek respondentów, że zdobycie jej jest łatwe (26% chłopców i 30% dziewczynek) oraz bardzo łatwe (12% chłopców i 8 % dziewczynek).

W kwestionariuszu ankiety skierowanym do uczniów szkół gimnazjalnych postawiono kilka pytań dotyczących dopalaczy. Sprzedaż dopalaczy na terenie Polski jest zabroniona. Jak trudne byłoby dla Ciebie zdobycie dopalaczy, gdybyś tego chciał/chciała?

W 2014 roku

W 2015 roku

W roku 2014 dla 53% chłopców i 30% dziewcząt z naszego miasta zdobycie dopalaczy byłoby niemożliwe, dla 21% chłopców i 26% dziewcząt byłoby bardzo trudne. Z kolei 26% chłopców i 40% dziewcząt deklaruje łatwy dostęp i 0% chłopców oraz 4% dziewcząt bardzo łatwy dostęp do dopalaczy. W stosunku do roku 2015r. wyniki uległy zmianom w niepokojącym kierunku.

45% chłopców i 19% dziewczynek uważa, że zdobycie dopalaczy jest niemożliwe, 30% chłopców i 31% dziewczynek uważa to za bardzo trudne. Z kolei 20% chłopców i 31% dziewczynek twierdzi, że dostęp do dopalaczy jest łatwy i 5% chłopców i 13% dziewczynek uważa go za bardzo łatwy

Według wskazań ogólnopolskich z 2014 roku zdobycie dopalaczy byłoby niemożliwe dla 44% chłopców i 39% dziewcząt. W roku 2015 za niemożliwy dostęp uznało 36% chłopców i 32% dziewczynek. Dwóch na siedmiu badanych chłopców wyraziło opinię, że zdobycie dopalaczy byłoby dla nich bardzo trudne (28%), jednak tyle samo stwierdziło, że nie miałyby z tym żadnych problemów (łatwe – 19%, bardzo łatwe – 9%). Z kolei zdobycie dopalaczy byłoby utrudnione dla 31% dziewczynek, a łatwe dla 24%. Co szesnasta dziewczynka wyraziła przekonanie, że ze zdobyciem dopalaczy nie miałyby żadnych problemów (6%).

W roku 2018 zostały przeprowadzone programy profilaktyczne w ramach profilaktyki uniwersalnej „Smak życia, czyli debata o dopalaczach” i „Nie daj się oszukać - dopalacze to też narkotyki”. Programy te są adresowane do młodzieży szkolnej w wieku 13– 18 lat. Zostały one przeprowadzone w klasach najstarszych w Szkole Podstawowej nr 1 i nr 2.

	„Smak życia, czyli debata o dopalaczach”	„Nie daj się oszukać - dopalacze to też narkotyki”
Liczba uczestników	30	39
Cel programu	Dostarczenie informacji na temat dopalaczy i zagrożeń wynikających z ich używania, a w konsekwencji zwiększenia ostrożności i zmniejszenia otwartości na kontakty z tymi produktami.	Diagnoza skali zjawiska w danej grupie, rozbrojenie mitów na temat środków psychoaktywnych, uświadomienie i modyfikacja w kierunku zdrowego stylu życia, wsparcie diagnostyczne dla pedagogów szkolnych i wychowawców.
Wnioski	<ul style="list-style-type: none"> – żadna z osób badanych nie używała dopalaczy – prawie wszyscy uczestnicy wiedzieli co to jest dopalacz – siedmioro z uczniów twierdziło, że zna skład chemiczny, pochodzenie, działanie dopalaczy. – czworo uczniów opowiedziało się za swobodnym dostępem osób niepełnoletnich do substancji psychoaktywnych – prawie wszyscy uczestnicy uważają, że człowiek powinien być świadomy tego co spożywa. – ponad 93% młodzieży badanej deklaruje chęć wykorzystania zdobytej wiedzy w przyszłości – należy kontynuować pracę profilaktyczną we wszystkich pionach: uczniowie, rodzice, nauczyciele. 	<ul style="list-style-type: none"> – w grupie badanej ujawniły się osoby, które w sposób ryzykowny eksperymentowały z narkotykami – co piąty uczeń był częstowany lub namawiany do brania narkotyków poza terenem szkoły – w ciągu trzech miesięcy przed badaniem 21,1% młodzieży eksperymentowało z narkotykami lub innymi środkami psychoaktywnymi – można przypuszczać, że na terenie miasta funkcjonuje dealer narkotykowy – należy kontynuować pracę profilaktyczną we wszystkich pionach: uczniowie, rodzice, nauczyciele.

Niezwykle ważne jest edukowanie młodzieży i dorosłych o negatywnych skutkach zażywania tych uzależniających szkodliwych substancji. Edukowanie to mogłoby się odbywać zarówno w postaci otwartych wykładów, spotkań z młodzieżą, ale też poprzez opracowanie kampanii społecznych mających na celu, nie tyle edukację w zakresie profilaktyki ale, co wydaje się być ważniejsze, uwrażliwienie opinii publicznej na fakt, że problemy związane z paleniem papierosów, pić alkoholu, czy też paleniem marihuany i zażywaniem dopalaczy nie zniknęły z życia młodego człowieka, a są nieodłącznym elementem procesu dorastania przynajmniej dla części z nich.

Bardzo ważne jest, aby uświadomić rodzicom i nastolatkom wartość aktywnego spędzania wolnego czasu i świadomego dobierania rodzajów aktywności. Rozwijanie pasji, pogłębianie, odkrywanie hobby, uprawianie sportu byłoby pośrednim, ale skutecznym sposobem zapobiegania rozprzestrzenianiu się zjawiska odurzania się przez młodzież zarówno lekami jak i substancjami nielegalnymi. To rodziców należy zachęcić do zadbania o wolny czas ich dzieci.

Konstantynowskie Centrum Pomocy Rodzinie w 2010 roku przeprowadziło badanie ankietowe wśród dorosłych mieszkańców Konstantynowa Łódzkiego. Ankieta skierowana była do 150 mieszkańców. Ze 105 ankiet, które otrzymaliśmy od mieszkańców, 92 ankiety zostały poddane analizie. Dane uzyskane w pozostałej części ankiet były merytorycznie mało wiarygodne.

Pytając mieszkańców o najważniejszy problem na terenie naszego miasta, 5 % kobiet i 3 % mężczyzn uważa problem narkomanii za najważniejszy problem społeczny. Wśród wielu problemów społecznych problem narkomanii kobiety stawiają na 8 miejscu zaś mężczyźni na 6.

Analizując używanie substancji psychoaktywnych przez dorosłych mieszkańców naszego miasta 3 % wszystkich badanych kobiet używało kiedykolwiek w życiu narkotyki, były to kobiety w grupie wiekowej 20-39 lat. Najczęściej używały one marihuanę lub haszysz oraz ecstasy. 16 % wszystkich badanych mężczyzn używało kiedykolwiek w życiu narkotyki, byli to mężczyźni w tej samej grupie wiekowej co kobiety. 15,6 % (tj. 5 mężczyzn) używało marihuanę lub haszysz, amfetaminę i LSD 6,0 %, grzyby halucynogenne i ecstasy po 3,0 %.

Ankietowani mają świadomość ryzyka związanego z różnymi wzorami używania substancji psychoaktywnych. W ocenie mieszkańców regularne używanie substancji psychoaktywnych niesie ze sobą ryzyko pojawienia się szkód zdrowotnych i społecznych. Zdecydowana większość mieszkańców dostrzega ryzyko szkód związanych z używaniem substancji psychoaktywnych. Tylko bardzo nieliczni stwierdzają, że ich używanie nie jest związane z żadnym negatywnym następstwem. 59 % mężczyzn nie wie, czy regularne branie narkotyków w zastrzykach niesie za sobą ryzyko zdrowotne.

Poniższe pytanie pokazuje dostępność narkotyków na terenie naszego miasta w opinii dorosłych mieszkańców Konstantynowa Łódzkiego:

Kobiety

	Nieosiągalne	Dość łatwe	Bardzo łatwe
a) Leki uspokajające lub nasenne	3%	30%	33%
b) Marihuana lub haszysz	15%	15%	10%
c) LSD	20%	5%	5%
d) Grzyby halucynogenne	20%	5%	3%
e) Ecstasy	20%	7%	10%
f) Amfetamina	20%	8%	10%
g) Crack	20%	2%	3%
h) Kokaina	20%	3%	7%
i) Heroina	20%	3%	7%
j) Sterydy anaboliczne	20%	7%	8%
k) „Kompot”	20%	7%	7%
l) Bimber	8%	33%	18%

Mężczyźni

	Niemożliwe	Dość łatwe	Bardzo łatwe
a) Leki uspokajające lub nasenne	3%	44%	16%
b) Marihuana lub haszysz	19%	19%	6%
c) LSD	31%	3%	3%
d) Grzyby halucynogenne	31%	-	3%
e) Ecstasy	28%	-	3%
f) Amfetamina	22%	9%	3%
g) Crack	31%	-	3%
h) Kokaina	31%	-	3%
i) Heroina	31%	-	3%
j) Sterydy anaboliczne	22%	13%	3%
k) „Kompot”	38%	3%	3%
l) Bimber	-	25%	44%

31 badanych kobiet i 11 mężczyzn twierdzi, że spotkało na terenie miasta narkomanów, tzn. ludzi, którzy są uzależnieni od narkotyków lub używają ich regularnie w sposób rodzący poważne problemy.

Dane statystyczne z instytucji.

W punkcie konsultacyjnym w Konstantynowskim Centrum Pomocy Rodzinie w 2018 roku udzielono 30 porad i konsultacji w zakresie używania środków psychoaktywnych i problemów związanych z ich używaniem.

Mieszkańcy Konstantynowa Łódzkiego z problemem narkotykowym byli też kierowani do placówek specjalistycznych.

Z pomocy na Oddziale Detoksykacji od Narkotyków i Innych Środków Psychoaktywnych Specjalistycznego Psychiatrycznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w Łodzi skorzystały dwie osoby, na Oddziale Terapii dla Uzależnionych od Substancji Psychoaktywnych były leczone dwie osoby z terenu Konstantynowa Łódzkiego.

Na Oddziale Toksykologii Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi hospitalizowanych było 18 osób wg rozpoznania: dopalacze 10, leki 7, alkohol etylowy 1.

W Konstantynowie Łódzkim funkcjonuje Poradnia Zdrowia Psychicznego NZOZ przy S.I. ZGODA, która przyjmuje pacjentów z wieloma zaburzeniami i chorobami psychicznymi, w tym osoby z problemami uzależnień.

Z danych uzyskanych z Komisariatu Policji w Konstantynowie Łódzkim wynika, że w 2018 roku:

- ✓ z powodu posiadania narkotyków zatrzymano - 1 osobę;
- ✓ liczba osób podejrzanych z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – 3;
- ✓ nie odnotowano zatrzymań osób będących pod wpływem narkotyków;
- ✓ nie odnotowano innych przestępstw popełnionych pod wpływem narkotyków w tym przez nieletnich;
- ✓ nie odnotowano interwencji w związku ze sprzedażą „dopalaczy”;
- ✓ nie odnotowano zakłóceń porządku publicznego ani innych przestępstw popełnionych przez osoby będące pod wpływem narkotyków.

Komisariat Policji w Konstantynowie Łódzkim podaje, że jest mała popularność i dostępność nielegalnych substancji wśród dzieci i młodzieży.

Z danych Straży Miejskiej w Konstantynowie Łódzkim wynika, że na terenie naszego miasta brak jest placówek oferujących środki psychoaktywne w tym dopalacze. Najczęściej transakcje odbywają się przez Internet, tzw. strony ukryte niedostępne dla zwykłych użytkowników sieci. Oficjalnie nie zanotowano żadnych zdarzeń ani też interwencji związanych ze zjawiskiem używania środków stymulujących i psychoaktywnych.

W 2018 roku w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej przyznano świadczenia z pomocy społecznej ogółem 342 rodzinom tj. 588 osobom w rodzinie. Z powodu problemów narkomanii w rodzinie nie przyznano pomocy. Najczęstszymi przyczynami przyznania świadczeń były:

- bezrobocie - 140 rodzinom (tj. 292 osobom w rodzinach);
- bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych - 52 rodzinom (tj. 158 osobom w rodzinach);
- ubóstwo - 12 rodzinom (tj. 13 osobom w rodzinie);
- alkoholizm - 11 rodzinom (tj. 11 osobom w rodzinach);
- bezdomność - 17 rodzinom (tj. 17 osobom w rodzinach).

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii uwzględnia cele operacyjne dotyczące przeciwdziałania narkomanii określone w Narodowym Programie Zdrowia.

III. CEL GŁÓWNY PROGRAMU

Ograniczenie używania narkotyków i innych substancji psychoaktywnych oraz związanych z tym problemów społecznych i zdrowotnych.

CELE SZCZEGÓŁOWE:

1. Zahamowanie tempa wzrostu popytu na narkotyki, w szczególności wśród dzieci i młodzieży poprzez propagowanie zdrowego stylu życia i spędzania wolnego czasu z dala od narkotyków.
2. Realizacja programów profilaktycznych w szczególności dla uczniów i ich rodziców.
3. Podniesienie poziomu wiedzy społeczności lokalnej na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku.

IV. ZADANIA:

1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem

Lp.	Zadania	Wskaźniki	Realizator	Termin realizacji
1.	Udzielanie porad i konsultacji dla osób z problemem narkotykowym i innymi substancjami psychoaktywnymi.	Liczba porad i konsultacji. Liczba osób.	KCPR	Cały rok
2.	Działalność punktu informacyjno-konsultacyjnego w KCPR związanego z problematyką narkomanii i udzielaniem wsparcia.	Liczba osób korzystających. Liczba udzielonych informacji.	KCPR	Cały rok
3.	Motywowanie i informowanie o możliwości podjęcia leczenia.	Liczba informacji, Liczba osób zgłaszających się do placówek specjalistycznych.	KCPR	Cały rok
4.	Udzielanie informacji dotyczących możliwości uzyskania specjalistycznej pomocy.	Liczba udzielonych informacji o możliwości uzyskania pomocy.	KCPR	Cały rok
5.	Podnoszenie kwalifikacji osób zajmujących się profilaktyką i problematyką narkomanii.	Liczba szkoleń, Liczba osób.	KCPR	Cały rok

2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej.

Lp.	Zadania	Wskaźniki	Realizator	Termin realizacji
1.	Działalność informacyjno-konsultacyjna dla członków rodzin osób eksperymentujących z narkotykami i innymi substancjami psychoaktywnymi	Liczba porad i konsultacji. Liczba osób zgłaszających się po pomoc.	KCPR	Cały rok
2.	Informowanie o formach pomocy dla dzieci i młodzieży eksperymentujących i zażywających narkotyki oraz inne środki psychoaktywne	Liczba porad i konsultacji.	KCPR, Szkoly	Cały rok
3.	Udzielanie informacji dotyczących możliwości uzyskania specjalistycznej pomocy osobom uzależnionym i ich rodzinom	Liczba udzielonych informacji.	KCPR	Cały rok

3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.

Lp.	Zadania	Wskaźniki	Realizator	Termin realizacji
1.	Realizacja programów profilaktycznych dla uczniów we wszystkich typach szkół. Wdrażanie programów rekomendowanych o potwierdzonej skuteczności	Liczba przeprowadzonych programów. Liczba uczniów uczestniczących w programach. Liczba szkół korzystających z programów.	KCPR, szkoly	Styczeń- czerwiec Wrzesień- grudzień
2.	Realizacja programów edukacyjno-informacyjnych dla rodziców i nauczycieli	Liczba przeprowadzonych programów. Liczba uczestników.	KCPR, szkoly	Styczeń- czerwiec Wrzesień- grudzień
3.	Upowszechnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych z zakresu problemów uzależnień oraz dotyczących zagrożeń związanych z używaniem narkotyków i innych substancji psychoaktywnych	Liczba wydanych informatorów, ulotek, plakatów.	KCPR	Cały rok
4.	Zakup materiałów informacyjno-edukacyjnych dotyczących problematyki narkomanii oraz zażywania Nowych Środków Psychoaktywnych w tym dopalaczy	Liczba zakupionych materiałów. Liczba tytułów. Liczba materiałów informacyjno-edukacyjnych.	KCPR	Cały rok

5.	Aktualizacja tablic informacyjnych dotyczących instytucji i miejsc, w których można szukać pomocy w zakresie uzależnień	Liczba przygotowanych tablic.	Wszystkie szkoły	Kwiecień-maj
6.	Wspieranie programów profilaktycznych w zakresie organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży, programów stanowiących alternatywę wobec używania substancji psychoaktywnych.	Liczba programów. Liczba uczestników. Liczba instytucji promujących zdrowy styl życia.	Szkoły, MOK, CSiR, KCPR, kluby sportowe	cały rok
7.	Organizowanie akcji promocyjno-informacyjnych dotyczących możliwości spędzania czasu wolnego przez młodzież	Liczba instytucji promujących zdrowy styl życia. Liczba wydarzeń.	MOK, CSiR, kluby sportowe, szkoły	Cały rok
8.	Organizacja i przeprowadzenie konkursów dla dzieci i młodzieży szkolnej oraz zakup nagród dla laureatów	Liczba prac zgłoszonych do konkursu. Liczba uczestników konkursu.	KCPR, szkoły	Marzec - czerwiec
9.	Przeprowadzenie przeglądu spektakli profilaktycznych pt. „Żyj Zdrowo” dla dzieci i młodzieży z przedszkoli i wszystkich typów szkół	Liczba zgłoszonych spektakli. Liczba uczestników.	KCPR, przedszkola, szkoły, MOK	Listopad
10.	Udział w regionalnych i ogólnopolskich kampaniach edukacyjnych związanych z profilaktyką narkotykową	Liczba kampanii.	KCPR, szkoły	Cały rok
11.	Organizowanie szkoleń z zakresu profilaktyki narkomanii adresowanych do różnych grup zawodowych: oświaty, pomocy społecznej, służby zdrowia, policji, kuratorów, straży miejskiej.	Liczba szkoleń. Liczba osób biorących udział w szkoleniach.	KCPR	Cały rok
12.	Udział w konferencjach, seminariach, szkoleniach dotyczących problematyki narkomanii i innych substancji psychoaktywnych	Liczba osób. Liczba konferencji, seminariów, szkoleń.	KCPR	Cały rok
13.	Prowadzenie działań informacyjno-edukacyjnych mających na celu zwiększenie świadomości nt. szkód wynikających z zazywania substancji psychoaktywnych	Szacunkowa liczba uczestników.	Szkoły, Policja, GKRPA, KCPR	Cały rok

4. Współpraca z instytucjami w zakresie problemu narkomanii.

Lp.	Zadania	Wskaźniki	Realizator	Termin realizacji
1.	Współpraca z instytucjami w zakresie realizacji zadań wynikających z gminnego programu przeciwdziałania narkomanii	Liczba współpracujących instytucji.	Koordynator KCPR, Urząd Miejski, MOPS, Policja, Straż Miejska, MOK, Kuratorzy Sądowi, GCI, MOK, CSiR	Cały rok
2.	Współpraca oraz inicjowanie wymiany informacji pomiędzy instytucjami odpowiedzialnymi za profilaktykę i rozwiązywanie problemów uzależnień	Liczba informacji dotycząca profilaktyki uzależnień. Liczba artykułów w mediach (wycinki prasowe).	Koordynator KCPR, UM, MOPS, Policja, Straż Miejska, MOK, Kuratorzy Sądowi	Cały rok

5. Pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Lp.	Zadania	Wskaźniki	Realizator	Termin realizacji
1.	Pomoc rzeczowa w formie zabezpieczenia posiłków dla osób uzależnionych	Liczba osób, którym udzielono pomocy.	MOPS zgodnie z ustawą o pomocy społecznej	Cały rok
2.	Zapewnienie schronienia osobom uzależnionym	Liczba osób korzystających.	MOPS-schronisko dla bezdomnych	Cały rok
3.	Opłacanie obiadów dla dzieci pochodzących z rodzin dotkniętych problemem uzależnień	Liczba dzieci objętych pomocą.	MOPS	Styczeń-czerwiec Wrzesień-grudzień
4.	Typowanie osób, które przeszły terapię odwykową do udziału w pracach społecznie użytecznych organizowanych przez gminę	Liczba osób uczestnicząca w pracach społecznie użytecznych.	MOPS	Cały rok
5.	Dokonywanie przez pracowników socjalnych diagnozy sytuacji w rodzinach dotkniętych problemem uzależnień, udzielanie pomocy rodzinom oraz osobom uzależnionym z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego	Liczba rodzin objęta pomocą. Liczba osób z problemem narkotykowym.	MOPS	Cały rok

6. Monitoring i ewaluacja.

Monitorowanie stanu problemów narkotykowych na terenie gminy będzie odbywać się poprzez:

1. Zbieranie i analizę danych statystycznych, dotyczących problematyki narkomanii we współpracy z instytucjami działającymi na terenie naszego miasta.
2. Badania ankietowe wśród mieszkańców.
3. Badania ankietowe wśród uczniów szkół.
4. Analizę sprawozdań z realizacji programów profilaktycznych w szkołach.
5. Aktualizowany corocznie raport z realizacji programu przedstawiany Burmistrzowi i Radzie Miejskiej.
6. Sprawozdanie z realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii przekazywane do Krajowego Biura Przeciwdziałania Narkomanii za pośrednictwem Regionalnego Centrum Polityki Społecznej.

7. Zasady finansowania programu

Źródłem finansowania zadań wynikających z Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii są dochody z opłat za korzystanie z wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Plan wydatków Programu na 2019 rok został określony w uchwale budżetowej na rok 2019 w dziale 851- ochrona zdrowia rozdział 85153 – przeciwdziałanie narkomanii

Z up. BURMISTRZA
Łukasz NAPIERALSKI
Zastępca Burmistrza
Konstantynowa Łódzkiego

DYREKTOR
mgr Agnieszka Malczak

Dyrektor
Konstantynowskiego Centrum
Pomocy Rodzinie
mgr Ewa Czerwińska

Uzasadnienie

Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku oraz Narodowym Programem Zdrowia na lata 2016-2020, przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy.

Zadania te obejmują w szczególności:

- 1) zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem;
- 2) udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej;
- 3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych;
- 4) wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii;
- 5) pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

W celu realizacji w/w zadań Burmistrz opracowuje projekt Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, który stanowi część gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych.

Program jest realizowany przez jednostkę wskazaną w tym programie.

Gminny Program uchwała rada gminy.

Z up. BURMISTRZA
Łukasz NAPIERALSKI
Zastępca Burmistrza
Konstantynowa Łódzkiego

INSPEKTOR
mgr Agata Walczak

Dyrektor
Konstantynowskiego Centrum
Pomocy Rodzinie
mgr Ewa Czerwińska